

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขหก

สิบเอ็ด

Jeff Pippenger

2026-04-02

เมื่อเราหยิบยกการศึกษาประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นขึ้นมา เราจะพิจารณาทั้งเส้นคำพยากรณ์ภายในและภายนอก ซึ่งบัดนี้เข้าใจกันว่าเรียงสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ตั้งแต่เวลาแห่งที่สุดปลายในข้อสี่สิบไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสี่สิบเอ็ด เส้นภายในของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้นถูกกำหนดหมายไว้โดยพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบเอ็ด ส่วนเส้นภายนอกถูกกำหนดหมายไว้โดยพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบเอ็ด เส้นภายนอกของดาเนียล 11—ข้อสี่สิบเอ็ด ได้มาถึงในประวัติศาสตร์ในปี 2014 และเส้นภายในของวิวรณ์ 11—ข้อสี่สิบเอ็ด ได้มาถึงในประวัติศาสตร์เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2023 เส้นภายนอกเป็นตัวแทนของเขาฝ่ายรีพับลิกันของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน และเส้นภายในเป็นตัวแทนของเขาฝ่ายโปรเตสแตนต์ของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน

สหรัฐอเมริกา

พระธรรมวิวรณ์ระบุว่า มีชนชาติสำคัญหนึ่งชาติเป็นประเด็นหลักของวาระสุดท้าย ชนชาตินั้นคือสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ซึ่งบังคับให้คนทั้งโลกนมัสการสัตว์ร้ายจากทะเลฝ่ายสันตะปาปา พระธรรมวิวรณ์ระบุถึงชนชาติสำคัญหนึ่งชาติ สมาชิกของรัฐของสิบชาติหนึ่งกลุ่ม และคริสตจักรปลอมหนึ่งแห่ง ชนชาตินั้นคือสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในบทที่สิบสาม คริสตจักรปลอมนั้นคือสัตว์ร้ายจากทะเลในบทที่สิบสาม และสมาชิกของรัฐแห่งความชั่วร้ายตามพระคัมภีร์ของกษัตริย์สิบองค์ก็คือองค์การสหประชาชาติ อำนาจทั้งสามนั้น ซึ่งถูกแทนภาพเป็นพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จในวิวรณ์บทที่สิบหก นำโลกไปสู่อาร์มาเกดดอน

พวกเขาแต่ละฝ่ายถูกระบุไว้ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สี่สิบถึงสี่สิบห้า ซึ่งในข้อที่สี่สิบห้า คริสตจักรจอมปลอมมาถึงจุดจบของตนระหว่างทะเลทั้งหลายกับภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ ซึ่งในทางภูมิศาสตร์สอดคล้องกับอาร์มาเกดดอนในพระธรรมวิวรณ์ ข้อที่สี่สิบเริ่มต้นในปี 1798 เมื่อสัตว์ร้ายจากทะเล กล่าวคือ คริสตจักรจอมปลอม ได้รับบาดเจ็บถึงตาย และตอนจบของข้อความนี้คือสัตว์ร้ายจากทะเลตัวเดิมซึ่งฟื้นคืนขึ้นมา ผู้ซึ่งเป็นหญิงแพศยาแห่งวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ได้ตายเป็นครั้งที่สอง อันเป็นการยุติข้อความนี้ลง ณ จุดเดียวกับที่มันเริ่มต้น ประชาชาติหลักทั้งในพระธรรมวิวรณ์และดาเนียลคือสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์ บทที่สิบสาม อันเป็นบทแห่งการกบฏ สัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้นยังเป็นผู้พยากรณ์เท็จในวิวรณ์ บทที่สิบหก และในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สี่สิบ มันคืออรุบ เรือ และพลม้า

ความจริงเพียงครั้งเดียวย่อมไม่ใช่ความจริงเลย

ประชาชาติซึ่งเป็นประเด็นของทั้งพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ในยุคสุดท้ายนั้นคือสหรัฐอเมริกา และดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นด้วยการระบุประธานาธิบดีคนสุดท้ายของประชาชาตินั้นโดยเฉพาะ ความจริงข้อนี้เป็นข้อเท็จจริงทางพระคัมภีร์ที่ยุตแล้ว ซึ่งเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียบปฎิเสธ โดยการหลบอยู่หลังความจริงเพียงครั้งเดียว ความจริงเพียงครั้งเดียวที่พวกเขาใช้หลบซ่อนในเรื่องนี้คือ

การที่พวกเขาเห็นพ้องว่าสหรัฐอเมริกาคือทั้งสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม และทั้งเป็นผู้พยากรณ์เท็จในบทที่สิบหกด้วย กระนั้นพวกเขากลับปฏิเสธที่จะเห็นว่าโดนัลด์ ทรัมป์เป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สำหรับยุคสุดท้าย พระเจ้าไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลง และเมื่อพระองค์ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับอียิปต์ ฟาโรห์ก็เป็นประเด็นสำคัญของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ แล้วต่อมาเมื่อเป็นบาบิโลน เนบูคัดเนสซาร์และเบลซัสซาร์ก็ถูกเอ่ยชื่อ ไชรัสถูกเอ่ยชื่อ ดาริอัสถูกเอ่ยชื่อ พระคัมภีร์ระบุผู้ปกครองคนสุดท้ายของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินไว้อย่างชัดเจน และมีโซ่เป็นเพียงการกล่าวถึงอย่างผ่านไปๆ

ลัทธิแอ็ดเวนตีสมักรู้ว่าสหรัฐอเมริกาคือผู้ใดในคำพยากรณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้าย แต่กลับมองไม่เห็นพระเจ้าทรงกล่าวถึงทั้งประชาชาติและผู้นำของมันในทุกฉากทัศน์เชิงพยากรณ์ และประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ก่อนหน้านี้ทั้งหมดล้วนเป็นภาพประกอบของยุคสุดท้าย

แตรในนิมิตสุดท้าย

โดนัลด์ ทรัมป์เป็นบุคคลแรกในนิมิตสุดท้ายของดาเนียล ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของนิมิตเชิงพยากรณ์ทั้งปวง มิใช่เพียงในพระธรรมดาเนียลเท่านั้น แต่ในพระคัมภีร์ทั้งเล่มด้วย

หัวข้อของนิมิตสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ภายในพระวจนะของพระเจ้าคือ Donald Trump เขาเป็นสัญลักษณ์ที่ระบุรอยพระบาทของคำพยากรณ์ภายนอกในยุคสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สิบสี่ เขายังเป็นห่วงโซ่ที่ระบุและสถาปนาแนวทางในของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย

หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือเขาโปรเตสแตนต์บนสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม และ Donald Trump เป็นตัวแทนของเขารูปลักษณ์ของสัตว์ร้ายตัวเดียวกันนั้น สัตว์ร้ายนั้นคือรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ตั้งที่เป็นตัวแทนโดยรัฐบาลสาธารณรัฐภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งในระยะแรกได้วางการแยกระหว่างเขาทั้งสอง แต่ในที่สุดกลับรวมเขาทั้งสองให้เป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายจากทะเลฝ่ายสันตะปาปา

ซิสเตอร์ไวท์ได้เชื่อมโยงรูปเคารพทองคำในดาเนียลบทที่สามเข้ากับกฎหมายวันอาทิตย์ในวาระสุดท้ายอยู่เสมอ ; ดังนั้น เนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของผู้ใด? ลัทธิแอ็ดเวนตีสบอกท่านว่าเขาคือสหรัฐอเมริกา สัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม ซึ่งเท่ากับเป็นการชี้ว่าเป็นบาบิโลนที่โยนซัดรีค เมซาค และอาเบดเนโกเข้าไปในไฟ

เป็นเนบูคัดเนสซาร์ที่พระคัมภีร์ระบุว่าเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้น เนบูคัดเนสซาร์เป็นผู้ใด

หากเขามีโซ่ประธานาธิบดีผู้ปกครองเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงนั้นมาถึง?

สาม

นิมิตสุดท้ายของดาเนียล ซึ่งเป็นนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล ถูกแบ่งออกเป็นสามบท โดยแต่ละบทสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์บทที่สิบสี่

สามบทนี้เป็นภาพแทนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นภาพแทนของข่าวสารสุดท้ายของดาเนียลด้วย

ข่าวสารแรกของเขาในบทที่หนึ่งก็เป็นภาพแทนของทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์บทที่สิบสี่เช่นกัน และโดยการนี้ ลายพระหัตถ์แห่งอัลฟาและโอเมกาจึงถูกประทับไว้เหนือบทที่หนึ่งและเหนือนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลด้วย

นิมิตสุดท้ายของดาเนียลตั้งอยู่บนกรอบแห่งคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" ซึ่งประกอบด้วยอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายคือตัวที่ยี่สิบสองของอักษรฮีบรู บทที่สิบระบุดาเนียลว่าเป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ผู้ซึ่งได้รับการเปลี่ยนสภาพจากชาวเลาติเซียให้เป็นชาวฟีลาเดลเฟียในวันที่ยี่สิบสอง

จากนั้นดาเนียลจึงได้รับพลังให้เข้าใจการทวิขึ้นของความรู้ที่ถูกเปิดเผยแล้วซึ่งแสดงไว้ในบทที่สิบสอง บทแรกและบทสุดท้ายของนิมิตระบุดาเนียลว่าเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งเป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ที่แท้จริง

“ไม่ว่ามนุษย์จะมีความก้าวหน้าทางสติปัญญาเพียงใด ก็อย่าให้เขาคิดแม้เพียงชั่วขณะเดียวว่าไม่จำเป็นต้องค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างถี่ถ้วนและต่อเนื่องเพื่อรับความสว่างยิ่งขึ้น ในฐานะชนชาติหนึ่ง เราทั้งหลายต่างถูกทรงเรียกเป็นรายบุคคลให้เป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์” Testimonies, volume 5, 708.

บทที่หนึ่งระบุความจริงเดียวกันกับนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคล และบทแรกของนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลก็ระบุความจริงเดียวกันกับบทที่สามและบทสุดท้ายของนิมิตนั้น หนังสือดาเนียลมีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา เพราะบทที่หนึ่งระบุกระบวนการทดสอบสามขั้นของชาวประเสริฐในรันดร์ และบทที่สิบสองก็ระบุเช่นเดียวกัน แล้วภายในสามบทซึ่งประกอบขึ้นเป็นนิมิตสุดท้ายของดาเนียล บทแรกคืออัลฟา และบทที่สามคือโอเมกา สิ่งนี้สอดคล้องกับการทดสอบครั้งแรกของดาเนียลเรื่องอาหารที่จะรับประทาน และการทดสอบครั้งที่สามและครั้งสุดท้ายของเขา เมื่อเขาถูกเนบูกัดเนสซาร์พิพากษาหลังจากสามปี การทดสอบอัลฟาในดาเนียลบทที่หนึ่งนั้นเกี่ยวกับระเบียบวิธีแห่งการศึกษาพระคัมภีร์ ดังที่เป็นสัญลักษณ์โดยการรับประทานอาหารแบบบาบิโลนหรืออาหารมังสวิรัต

ความซื่อสัตย์ของดาเนียลต่อระเบียบวิธีแบบ “บรรทัดบนบรรทัด” ทำให้เขาถูกพบว่า “ในบรรดาภิกษุระทั่งปวงฝ่ายสติปัญญาและความเข้าใจ ซึ่งกษัตริย์ทรงไต่ถามเขาทั้งหลาย กษัตริย์ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายดีกว่าพวกโหราจารย์และพวกหมอดูทั้งสิ้นที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ถึงสิบเท่า” ในโอเมก้า บทที่สิบสอง คือบรรดาผู้มีปัญญาที่เข้าใจบรรดาเรื่องทั้งปวงแห่งสติปัญญาซึ่งเพิ่มพูนขึ้นเมื่อพระวาระแห่งคำพยากรณ์ถูกเปิดเผย บทที่สิบสองเป็นโอเมก้าของบทที่หนึ่ง และยังเป็นโอเมก้าของบทที่สิบ ซึ่งเป็นอัลฟาของนิมิตแห่งฮิดเดเคลด้วย ในอัลฟานั้นคือบทที่สิบ ดาเนียลได้ตั้งมั่นอยู่ในประสบการณ์ฝ่ายจิตวิญญาณอันสอดคล้องกับการที่บรรดาผู้มีปัญญาตั้งมั่นอยู่ในประสบการณ์ฝ่ายสติปัญญาในบทที่สิบสอง บทที่หนึ่งเน้นย้ำว่าเป็นระเบียบวิธีแห่งการศึกษาพระคัมภีร์ที่ทำให้ให้นักศึกษาคำพยากรณ์สามารถตั้งมั่นอยู่ในความจริงทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายสติปัญญา เพื่อที่จะได้รับการประทับตราไว้

ในฐานะที่เป็นตัวแทนของนักศึกษาคำพยากรณ์ที่แท้จริงในยุคนสุดท้าย ดาเนียลและสหายผู้ทรงคุณค่าทั้งสามคือบรรดาผู้มีปัญญา ผู้ซึ่งไม่เพียงเข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกเปิดเผยก็ออก ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1989 เท่านั้น แต่พวกเขายังเข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นในเหตุการณ์ 9/11 ด้วย ในที่สุด พวกเขาเข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งถูกเปิดเผยก็ออกในวันที่ 31 ธันวาคม 2023.

ในการเสาะแสวงหาความสว่างแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า พวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงจากขบวนการเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแบบเลาดีเซียของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ไปสู่ขบวนการแบบฟีลาเดลเฟียของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้น พวกเขาถูกแยกออกจากบรรดาผู้ที่หลบหนีจากนิมิตแห่งกระฉกเงา

สารแห่งการกบฏของมนุษย์

บทที่สิบและบทที่สิบสองกล่าวถึงชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เพราะทั้งสองบทนี้เป็นชั้นที่หนึ่งและชั้นที่สามในโครงสร้างแห่งความจริง เมื่อได้รับการเสริมพลังจากประสบการณ์ภายในของนิมิตกระฉกเงาในบทที่สิบ

ประกอบกับได้รับความกระจ่างด้วยความเข้าใจใน Daniel 12 ที่ถูกเปิดผนึกแล้ว พวกเขาจะต้องประกาศข่าวสารเรื่องการกบฏของมนุษย์ ข่าวสารเรื่องการกบฏของมนุษย์นั้นเป็นตัวแทนโดยหนังสือ Daniel และ Revelation และข่าวสารแห่งการกบฏนี้ถูกวางไว้ภายในกรอบคำพยากรณ์ของบรรดาราชอาณาจักรในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ที่ปรากฏใน Daniel สัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของคำพยากรณ์เรื่องการกบฏของมนุษย์ภายในหนังสือ Daniel ได้รับการสำแดงไว้อย่างครบถ้วนในบทที่สิบเอ็ด บทที่สิบเอ็ดเป็นประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้น ณ จุดสิ้นสุดของบาบิโลนและจุดเริ่มต้นของมีเดียและเปอร์เซีย ฉะนั้น จึงเริ่มต้นด้วยบาดแผลร้ายแรงของบาบิโลน ซึ่งเป็นแบบอย่างของบาดแผลร้ายแรงของสันตะปาปาในปี 1798 เมื่อบาดแผลร้ายแรงของสันตะปาปาได้รับการรักษาให้หายในการบังคับถือวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง นางก็กลายเป็นศิระของสหภาพสามฝ่ายแห่งพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ จากนั้นนางก็คือหญิงที่ขี่สัตว์ร้ายใน Revelation 17 และหญิงนั้นมีคำว่า บาบิโลนมหานคร เขียนอยู่บนหน้าผากของนาง ในการบังคับถือวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงนั้น บาดแผลร้ายแรงของทั้งบาบิโลนและสันตะปาปาจะได้รับการรักษาให้หาย.

การกบฏของมนุษย์ซึ่งถูกสำแดงไว้ตั้งแต่สมัยบาบิโลนเรื่อยไปจนถึงวาระสุดท้ายของโลก เป็นโครงสร้างของพระธรรมดาเนียล และบทที่สิบเอ็ดคือข่าวสารเชิงพยากรณ์ภายนอกซึ่งบันทึกการกบฏนั้นในยุคสุดท้าย คำพยากรณ์เรื่องการกบฏซึ่งปรากฏอยู่ในบทที่สิบเอ็ดนั้นสอดคล้องกับและอยู่ภายในหกข้อสุดท้ายของบทนั้น หกข้อสุดท้ายคือข่าวสารแห่งการกบฏของมนุษย์ และหกข้อสุดท้ายนั้นก็ถูกสำแดงด้วยและภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ ด้วยเหตุนี้ พระธรรมดาเนียลจึงถูกรวบย่อลงเหลือเพียงบทเดียว ซึ่งต่อมาก็ถูกรวบย่อลงเหลือหกข้อของบทนั่นเอง และต่อจากนั้นก็ถูกรวบย่อลงเหลือประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของครึ่งหลังของข้อเดี่ยวข้อหนึ่งในที่สุด

บทที่สิบเอ็ดเป็นตัวแทนของอักษรตัวที่สิบสาม ซึ่งมีอักษรตัวแรกและอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง และตัวแรกกับตัวสุดท้ายนั้นย่อมเหมือนกันเสมอ บทแรกระบุถึงการแยกคนมีปัญญาออกจากคนโง่เขลา ณ นิमितกระจกสองเงา และบทสุดท้ายระบุถึงการแยกคนมีปัญญาออกจากคนโง่เขลา ณ การเปิดผนึก แรงดลใจแจ้งแก่เราว่า การประทับตราของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นคือ "การตั้งมั่นอยู่ในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ" บทที่สิบระบุการประทับตราของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในทางจิตวิญญาณ และบทที่สิบสองแสดงให้เห็นด้านสติปัญญา บทที่สิบระบุถึงการแต่งตั้งสามครั้งและการปฏิสัมพันธ์สามครั้งกับสิ่งมีชีวิตฝ่ายสวรรค์ บทที่สิบสองระบุถึงการชำระคนมีปัญญาให้บริสุทธิ์เป็นสามขั้นตอน ซึ่งสำเร็จโดยการเพิ่มขึ้นของความจริงเชิงพยากรณ์ทางสติปัญญา ดังที่กล่าวว่า "ถูกชำระให้บริสุทธิ์ ทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง" เช่นเดียวกับที่บทที่สิบมีสัญลักษณ์สองชุดของเลขสาม คือการแต่งตั้งสามครั้งและการเผชิญกับสวรรค์สามครั้ง บทที่สิบสองก็มีทั้งกระบวนการทดสอบสามขั้นตอน ตลอดจนคำพยากรณ์เรื่องเวลาสามประการด้วย

การเผชิญหน้ากับสวรรค์สามครั้งในบทที่สิบมีตราประทับแห่งความจริง เพราะสิ่งมีชีวิตฝ่ายสวรรค์องค์แรกและองค์สุดท้ายที่มีปฏิสัมพันธ์กับดาเนียลคือทูตสวรรค์กาเบรียล และองค์ที่อยู่ตรงกลางคือมีคาเอล ทูตสวรรค์สามองค์ แต่พระคริสต์ทรงเป็นทูตสวรรค์ในขั้นตอนที่สอง การสัมผัสทั้งสามครั้งเป็นภาพแทนของการเสริมกำลังแก่ดาเนียลอย่างก้าวหน้าเป็นสามขั้น ภายในตอนี่ ดาเนียลระบุถึงนิมิตในกระจกสามครั้ง และโดยการกระทำนั้น

เขาคำสั่งวางนิมิตในกระจกทั้งสามไว้ภายในบรรดาการอ้างถึงนิมิต mareh เจ็ดครั้งในบทที่สิบสองครั้งคำภาษาฮีบรู mareh ได้รับการแปลว่า "appearance" และสองครั้งแปลว่า "vision" และอีกสามครั้งที่เหลือก็แปลว่า "vision" เช่นกัน คำว่า "อีกสามครั้งที่เหลือ" นั้นไม่ใช่ mareh แต่เป็นรูปเพศหญิงของ mareh ซึ่งคือ marah บทที่สิบมีการสัมผัสสามครั้งแห่งการเสริมกำลังอย่างก้าวหน้า มีการเผชิญหน้ากับสวรรค์สามครั้งที่มีตราประทับแห่งความจริง และมีนิมิตในกระจกสามครั้งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ้างถึงการปรากฏของพระคริสต์เจ็ดครั้ง

การทรงปรากฏ

สองครั้งที่แปลคำว่า mareh ว่า "appearance" สอดคล้องกับสองครั้งที่แปลว่า "vision" ด้วยกันแล้ว คำเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นสัญลักษณ์ที่ปรากฏเป็นหลักหมายในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ในวิวรรณ์บทที่สิบ ทูตองค์หนึ่งเสด็จลงมาและวางพระบาทข้างหนึ่งบนแผ่นดิน และอีกข้างหนึ่งบนทะเล ซิสเตอร์ไวท์บอกเราว่าทูตองค์นั้น "มิใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์" ทูตแห่งวิวรรณ์บทที่สิบคือ "appearance" ของพระคริสต์ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ พระองค์ทรงปรากฏในข้อสิบสามของดาเนียลบทที่แปดในฐานะ Palmoni และตั้งแต่วิวรรณ์บทที่ห้าเป็นต้นไป พระองค์ทรงปรากฏในฐานะสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ดาเนียลเป็นภาพแทนของบรรดาผู้คนในยุคสุดท้ายซึ่งติดตามการทรงปรากฏเชิงพยากรณ์ของพระคริสต์ ไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ใดก็ตาม หากพวกเขาเชื่อสัตย์ที่จะกระทำเช่นนั้น พวกเขาจะได้รับ การนำไปสู่นิมิตกระจกสอง ซึ่ง ณ ที่นั้นผู้ไม่เชื่อสัตย์พากันหลบหนี

กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์สามชั้นในบทที่สิบสอง

ซึ่งตั้งอยู่บนความเข้าใจในความรู้ที่ทวีขึ้นเมื่อคำพยากรณ์ถูกเปิดผนึกนั้น มาพร้อมกับ "คำพยากรณ์เรื่องเวลา" สามประการ

ซึ่งเป็นตัวแทนของความสำเร็จสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันสามประการสำหรับข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อ ข้อที่เจ็ดซึ่งกล่าวถึงหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ข้อที่สิบเอ็ดซึ่งกล่าวถึงหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบปี และข้อที่สิบสองซึ่งกล่าวถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าปี

ชี้ให้เห็นถึงข้อพระคัมภีร์สามข้อที่แต่ละข้อมีคำพยากรณ์เรื่องเวลา ซึ่งได้สำเร็จสัมฤทธิ์แล้วในประวัติศาสตร์ และต่อมาถูกพวกมิลเลอไรต์รับรู้ว่าเป็นการยืนยันทางประวัติศาสตร์ของข่าวสารที่พวกเขาประกาศ การพยากรณ์ในข้อนั้น ความสำเร็จสัมฤทธิ์ทางประวัติศาสตร์ และการประยุกต์ใช้ประวัติศาสตร์นั้นโดยพวกมิลเลอไรต์

ล้วนเป็นพยานต่อความสำเร็จสัมฤทธิ์ในยุคสุดท้ายของคำพยากรณ์ทั้งสามนั้น

แต่การประยุกต์ใช้เวลาโดยพวกมิลเลอไรต์ไม่อาจถือว่าใช้ได้อีกต่อไป ดังนั้น

การอ้างอิงเรื่องเวลาในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นจึงต้องถูกนำไปประยุกต์ใช้ในฐานะสัญลักษณ์ มิใช่ในฐานะเวลา ความเป็นสัญลักษณ์นั้นได้รับการสถาปนาไว้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น โดยการประยุกต์ใช้ตัวข้อพระคัมภีร์ ความสำเร็จสัมฤทธิ์ของข้อนั้นในประวัติศาสตร์ และการนำเสนอข่าวสารโดยพวกมิลเลอไรต์

ลำดับเหตุการณ์แห่งการกบฏของมนุษย์ในบทที่สิบเอ็ดถูกถกทอเข้าด้วยกันโดยบรรดาพันธมิตร สนธิสัญญา และพันธสัญญา พันธสัญญาของมนุษย์ซึ่งปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ของบทที่สิบเอ็ดนั้น ถูกนำมาเปรียบเทียบกับพันธสัญญาของพระเจ้า

"ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัติจะต้องได้รับการรื้อฟื้นขึ้นใหม่"

Review and Herald, February 26, 1914.

ในข้อถัดไป คือข้อสิบเอ็ด พยานทั้งสองได้รับการเป็นขึ้นจากความตายของตนบนถนนแห่งโสโดมและอียิปต์ ความตายเดียวกันนั้นเอเสเคียลพรรณนาไว้ว่าเป็นหุบเขาแห่งกระดูกแห่งตายที่กระจัดกระจายอยู่ พยานทั้งสองเป็นตัวแทนของเขาทั้งสอง คือเขาริพับลิกันและเขาโปรเตสแตนต์ ซึ่งถูกประหารในปี 2020 เขาโปรเตสแตนต์ตายลงด้วยคำพยากรณ์เท็จของตนเกี่ยวกับวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และเขาริพับลิกันตายลงด้วยการเลือกตั้งที่ถูกขโมยไปในปี 2020 อิสยาห์ระบุว่า เมื่อพยานเหล่านั้นได้รับการเป็นขึ้น ซึ่งท่านระบุว่าเป็นการรวบรวมเป็นครั้งที่สอง พยานเหล่านั้นก็กลายเป็นธงสัญญาณที่รวบรวมคนงานชั่วโม่งที่สิบเอ็ด

และในวันนั้น จะมีรากหนึ่งของเจสซี ซึ่งจะขึ้นเป็นธงสัญญาณแก่ชนชาติทั้งหลาย บรรดาคนต่างชาติจะมุ่งมาหาท่าน และที่พัสกบของท่านจะรุ่งโรจน์ และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงขึ้นพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะรวบรวมผู้ที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์ซึ่งจะยังเหลืออยู่จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์ และจากบิโรส และจากคูช และจากเอลาม และจากชินาร์ และจากฮามัท และจากบรรดาเกาะแห่งทะเล และพระองค์จะทรงชูธงสัญญาณขึ้นแก่บรรดาประชาชาติ และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่แห่งอิสราเอล และรวบรวมบรรดาผู้กระจัดกระจายแห่งยูดาห์จากสี่มุมโลก อิสยาห์ 11:10-12

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงขึ้นพระหัตถ์ของพระองค์เป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวม พระองค์ทรงรวบรวม "พวกที่ถูกขับไล่ออกไปแห่งอิสราเอล" "พวกที่ถูกขับไล่ออกไปแห่งอิสราเอล" กลายเป็นธงสัญญาณแก่บรรดาคนต่างชาติ และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องถูกขับไล่ออกไปก่อนที่จะถูกรวบรวม พวกเขาถูกขับไล่ออกไปสู่หุบเขาแห่งกระดูกแห่งของเอเสเคียล และเมื่อถูกสังหารแล้ว ก็ได้นอนอยู่ตามถนนหนทาง ณ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขนด้วย ในขณะที่คนอีกจำพวกหนึ่งกำลังชื่นชมยินดี

ท่านทั้งหลายผู้สะท้อนต่อพระวาระของพระองค์ จงฟังพระวาระของพระยาห์เวห์; ฟีน้องของท่านที่เกลียดชังท่าน ผู้ที่ขับไล่ท่านออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้กล่าวว่า "ขอพระยาห์เวห์ทรงได้รับพระเกียรติสิริ"; แต่พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์เพื่อความชื่นชมยินดีของท่าน และเขาทั้งหลายจะต้องอับอาย อิสยาห์ 66:5

บรรดาผู้ที่ตัวสั่นด้วยพระวาระของพระเจ้าถูกฟีน้องของตนเองซึ่งเกลียดชังพวกเขาขับไล่ออกไป เยเรมีย์ชี้ให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นแก่ฟีน้องเหล่านั้นที่เกลียดชังธงสัญญาณนั้น

ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำภัยพิบัติมาเหนือพวกเขา ซึ่งเขาทั้งหลายจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และแม้เขาทั้งหลายจะร้องทูลต่อเรา เราก็จะไม่ฟังเขา เยเรมีย์ 11:11

บริบทของข้อสิบเอ็ดคือพันธสัญญาของพระเจ้า และบรรดาผู้เผยพระวาระทั้งสิ้นล้วนกล่าวถึงวาระสุดท้าย ดังนั้นพันธสัญญาที่กำลังกล่าวถึงก็คือการทรงรื้อฟื้นพันธสัญญากับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั่นเอง

พระวาระซึ่งมาถึงเยเรมีย์จากพระยาห์เวห์ว่า "จงฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ และจงกล่าวแก่คนยูดาห์และแก่ชาวเยรูซาเล็ม และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า บุคคลผู้ไม่เชื่อฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ก็ต้องถูกสาปแช่ง คือพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย ในวันที่เรานำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากเตาถลุงเหล็กนั้น โดยกล่าวว่า 'จงเชื่อฟังเสียงของเรา และจงกระทำตามทุกสิ่งซึ่งเราบัญชาเจ้า แล้วเจ้าทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า'

เพื่อเราจะได้กระทำให้คำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้าสำเร็จ คือที่จะประทานแผ่นดินซึ่งมีน้ำมันและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์แก่เขา ดังที่เป็นอยู่ในวันนี้” แล้วข้าพเจ้าจึงตอบว่า “ขอให้เป็นไปตามนั้นเถิด ข้าแต่พระยาห์เวห์”

แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงประกาศถ้อยคำทั้งสิ้นเหล่านี้ในบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ และตามถนนหนทางแห่งเยรูซาเล็มว่า ‘จงฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญา และจงกระทำตามเถิด’ เพราะเราได้ทำขั้บรรพบุรุษของเจ้าอย่างจริงจัง ตั้งแต่วันที่เรานำเขาทั้งหลายขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงทุกวันนี้ โดยเรngerเราตั้งแต่เข้าตรูและกำขั้ว่า ‘จงเชื่อฟังเสียงของเรา’ แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟัง มิได้เสียหุฟัง หากแต่ต่างคนต่างดำเนินตามความต้อดั่งแห่งใจชั้ของตน เพราะฉะนั้นเราจะนำถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้มาถึงเขาทั้งหลาย ซึ่งเราได้บัญชาพวกเขาให้กระทำ แต่พวกเขามิได้กระทำตาม”

และพระยาห์เวห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า มีการสมคบคิดกัน ในหมู่คนยูดาห์ และในหมู่ชาวเยรูซาเล็ม พวกเขาหันกลับไปสู่ความชั้ชั้ของบรรพบุรุษของตน ซึ่งได้ปฏิเสธที่จะฟังถ้อยคำของเรา และพวกเขาได้ติดตามพระอื่น ๆ เพื่อปรนนิบัติพระเหล่านั้น วงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์ได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา ซึ่งเราได้กระทำไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาสู่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และแม้พวกเขาจะร้องหูลต่อเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา เยเรมีย์ 11:1-11

หัวข้อเรื่องการพิพากษาเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสแบบเลาตีเซียซึ่งเยเรมีย์ระบุไว้ นั้น
เอเสเคียลได้กล่าวซ้ำอีกในบทที่สิบเอ็ด ข้อสิบเอ็ด

นครนี้จะไม่เป็นหม้อสำหรับท่านทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะไม่เป็นเนื้อที่อยู่ท่ามกลางในนั้น
แต่เราจะพิพากษาท่านทั้งหลายที่พรมแดนแห่งอิสราเอล เอเสเคียล 11:11

การตลใจทรงระบุโดยตรงว่าการประทับตราในเอเสเคียลบทที่เก้า คือการประทับตราเดียวกันกับของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ในวิวรณ์บทที่เจ็ด ข้อสิบเอ็ดของบทที่สิบเอ็ดเป็นเพียงการดำเนินต่อไปของเรื่องราวที่เอเสเคียลบันทึกไว้เกี่ยวกับการพิพากษาของโทษเหนือคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นเยรูซาเล็มแห่งเอเสเคียลบทที่เก้า
บรรดาผู้ที่มีได้รับตราประทับนั้นถูกพิพากษาและถูกทำลายในนิมิตแห่งบทที่เก้าถึงบทที่สิบเอ็ด

นิมิตแห่ง 9/11 ในพระธรรมเอเสเคียลชี้ว่า ผู้ที่ไม่ซ้อสัตย์ถูกนำออกไปนอกกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับการพิพากษา ด้วยเหตุนี้จึงระบุถึงการแยกครั้งสุดท้ายของบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสตจักรสุดท้ายซึ่งแสดงภาพไว้ในพระธรรมวิวรณ์ สัญลักษณ์ของ “สิบเอ็ด, สิบเอ็ด”
เป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันทำไว้กับพระเจ้า เมื่อนำตัวเลขมาบวกเข้าด้วยกันแล้ว ตัวเลขนั้นหมายถึงยี่สิบสอง ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบของสองร้อยยี่สิบ
อันเป็นสัญลักษณ์ประการหนึ่งของการรวมกันระหว่างพระลักษณะแห่งพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์

ช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีระหว่างปี 677 และ 457 ก่อนคริสตกาล
เชื่อมโยงคำพยากรณ์เรื่องสองพันสามร้อยวันของดาเนียลเข้ากับคำพยากรณ์เรื่องเจ็ดวาระของโมเสส มากมายสามารถระบุได้เกี่ยวกับช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีนี้เป็นสัญลักษณ์ของพระราชกิจแห่งการลบบลทินบาป ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อคำพยากรณ์ทั้งสองนั้นมาบรรจบกันในปี 1844 มากมายสามารถนำเสนอได้เกี่ยวกับสิ่งที่จำนวนยี่สิบสองเป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ในฐานะหนึ่งในสิบของสองร้อยยี่สิบ ดังเช่นกรณีของจำนวนสิบเอ็ด
สิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์จะชี้ให้เห็น ณ ที่นี้ คือความสัมพันธ์ระหว่างสิบเอ็ดกับยี่สิบสอง

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป.